

Endavant

**Eleccions municipals:
Per guanyar als pobles i
ciutats de Catalunya**

SUMARI

MUNICIPALS	3-4	El 13 de juny los pueblos y ciudades de Catalunya ganarán con el PSC
MUNICIPALS	5-10	El alcalde i alcaldesses dels municipis petits sovint "ballen amb la més llejia"
CONGRÉS I SENAT	11	Segueix el cas aeri i el ministre Arias Salgado no dimiteix <i>Juan Olart</i>
PARLAMENT	12-13	El PSC proposa la liquidació del model convergent de polítiques de prestatges a Catalunya
MÓN LOCAL	15	Els municipis socialistes commemoren els 20 anys d'ajuntaments democràtics
EUROPA	16-17	Eleccions al Parlament europeu: Els socialistes farem més Europa
ACTUALITAT	18-19	Pasqual Maragall continua sumant suports en favor del casí
ACTUALITAT	20	La JSC organitzó en Cornellà un acte de los jóvenes progresistas catalanes con Josep Borrell
COMUNICACIÓ	22	Hasta Duran i Lleida crítica el sectarismo informativo en TV3
ENTREVISTA	24	Núria Carrera: "Ser independent no significa indiferencia"

MAIG 1999
NÚMERO 48

Endavant

És una publicació mensual d'actualitat política

Edita: Secretaria d'Anàlisi i Imatge del PSC (PSC-PSOE)

Director: Antoni Poveda

Coordinador: César Romero

Producció: Jordi Serra

Fotografia: Pepa Álvarez

Correccions: Montse Pallarès

Consell Editorial i Redacció: Vicenç Badenes, Miguel A. Escobar, Arseni Gibert, Xavier Guitart, Miquel Iceta, Francesc Lausín, Francesca Martín, Jordi Menéndez, Jordi Navarro, Jordi Nicolás, Jaume Sobrequés, Anna Terrón, Jordi Williams

Impressió: Litografies Rosés

Dipòsit Legal: D.L.B.: B-37.364-1987

Redacció: Carrer Nicaragua, 75-77, Barcelona 08029

Telèfon 93 495 54 00 **Fax** 93 495 54 26

Comunicat de la comissió executiva sobre la renúncia de Borrell

► Josep Borrell.

La comissió executiva del PSC davant la renúncia del candidat socialista a la presidència del govern d'Espanya, Josep Borrell, vol manifestar el següent:

1. Manifesta el seu suport i la seva solidaritat a la persona d'en Josep Borrell i a la seva actuació exemplar. Ens sap molt greu la seva decisió i lamentem que hagi hagut de recórrer a la dimissió, no per culpa seva, ni per cap dels seus actes com a responsable polític, sinó perquè uns excel·laboradors seus van actuar amb malícia traïnt la seva confiança.

2. La seva dimissió ens dol, però la valorem com un gest que l'honora i que és una mostra de serietat que respon a l'acció d'un home de gran categoria política, net i rigorós.

3. La seva decisió de dimissió és un exemple que contrasta amb l'actitud de polítics d'altres formacions, de polítics represen-

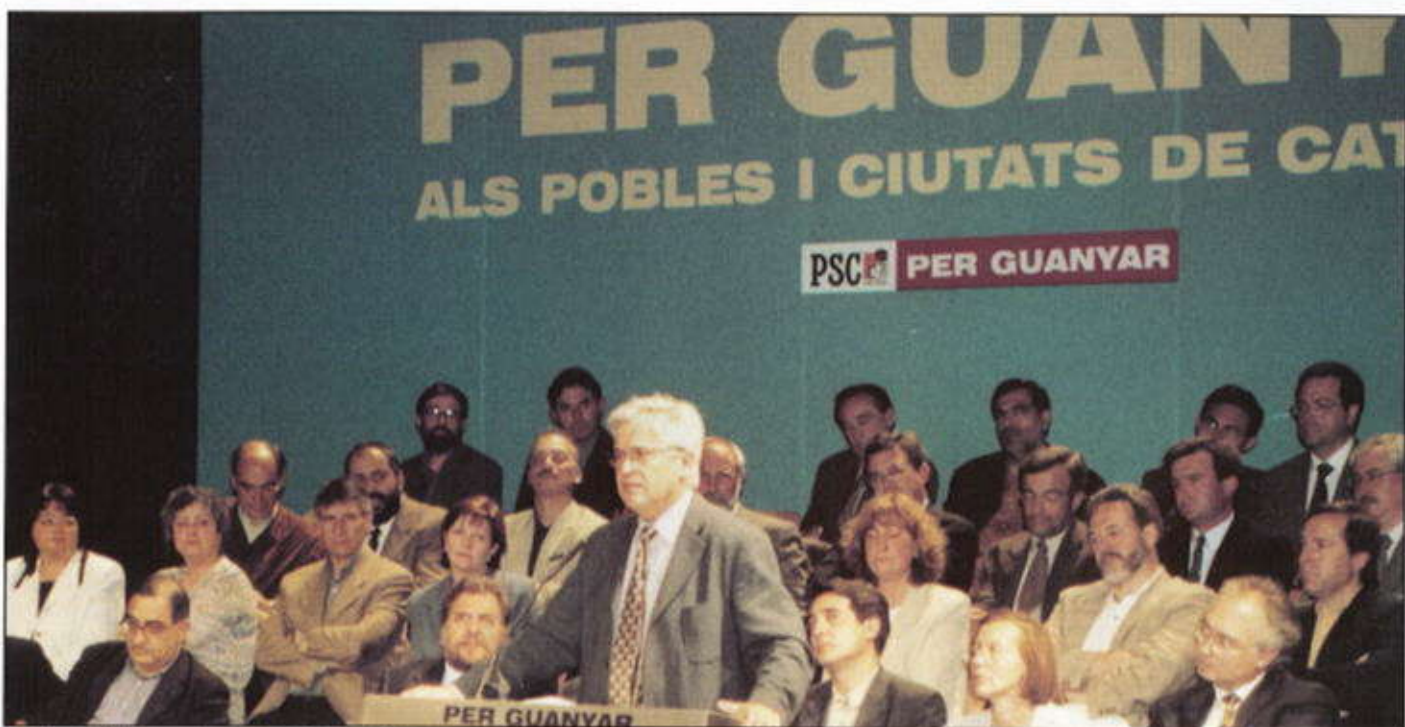
tants dels ciutadans, que s'han trobat en casos de major gravetat tant a Espanya com a Catalunya.

4. La dignitat i la responsabilitat de la decisió d'en Josep Borrell ens obliga als socialistes catalans a fer encara més un esforç renovat de compromís amb els electors, sentint-nos enfortits per seguir endavant, per desenvolupar el nostre projecte de renovació democràtica, de transparència i de justícia.

5. Estem convençuts que els socialistes, a Catalunya i a Espanya, trobarem la resposta més adequada per tal d'afrontar la nova situació. Després de les eleccions municipals i europees, els socialistes decidirem qui serà el candidat que haurà de representar el nostre projecte davant de les properes eleccions generals. Ara, com deia en Josep Borrell, cal canalitzar les nostres idees i els nostres propòsits a guanyar les eleccions municipals i europees, aquest ha de ser el nostre objectiu immediat.

El 13 de junio los pueblos y ciudades de Catalunya ganarán con el PSC

Con el lema "Per guanyar als pobles i ciutats de Catalunya" un abarrotado Teatre Principal de Barcelona, que otrora fuera centro destacado del ocio de las clases populares, acogió el acto de presentación de los candidatos y candidatas del PSC en las municipales. Todos los oradores coincidieron en augurar una gran victoria socialista el 13 de junio.

► Los candidatos en el escenario del Teatre Principal.

Manuel Royes, presidente de la Diputación de Barcelona y secretario de política municipal del PSC, fue el primero en acercarse a la tribuna de oradores para hacer un breve repaso del excelente panorama municipal del que goza nuestro partido: doscientos pueblos y ciudades están gobernados hoy por el PSC, lo que supone que más de cuatro millones de catalanes tengan alcalde socialista. La presentación de más listas que en 1995, algunas de ellas englobadas entorno a la coalición Progrés Municipal de Catalunya, nos augura unos espléndidos resultados que nos servirán para responder "al gran reto de acercar la política a las personas" con "un nuevo modelo de administración

Joan Clos: "Barcelona es la mejor ciudad de Europa y tiene vocación de ser referencia urbana a nivel mundial"

pública, con más recursos y competencias". Josep Montilla, alcalde de Cornellà y secretario de organización del PSC, se mostró convencido de que "el 13 de junio Catalunya ganará" con una gran victoria socialista en las municipales, que tendrá continuidad cuando "Pasqual Maragall sea presidente de la Generalitat" y los municipios catalanes

reciban por fin el trato que se merecen por parte de la administración catalana. Montilla glosó la gran labor de los ayuntamientos socialistas en materia de políticas activas de ocupación y en la promoción de vivienda pública, dada "la inacción de los gobiernos de CiU" en estos aspectos tan sensibles para los ciudadanos.

El gran aplauso de la mañana lo recibió Maite Arqué que, emocionada, afirmó que "para una mujer es un orgullo llevar de nuevo al PSC al liderato de Badalona". La alcaldable badalonesa centró su intervención en el papel de los socialistas en promover políticas sociales que garanticen la igualdad de oportunidades entre todos los ciudadanos, inde-

► Los dos presentadores.

► Maragall, Clos y Serra.

► Obiols, Maragall, Borrell y Serra.

► El escenario estaba ocupado por alcaldables.

► Narcís Serra saludó a Joan Clos.

► Clos, Siurana, Montilla y Bustos.

pendientemente de sus circunstancias particulares. Manuel Bustos, candidato por Sabadell, apostó por un relevo en su ciudad "porque ya es hora de que muchos jóvenes demuestren todo lo que llevan dentro" para "hacer unas ciudades para vivir, para trabajar, pero también para ser cada día más felices".

Celestino Corbacho, alcalde de l'Hospitalet, reivindicó un nuevo orgullo de pertenencia a la propia ciudad

El alcalde de l'Hospitalet, Celestino Corbacho, quiso destacar el hecho de que hace veinte años los ciudadanos de muchos municipios no tenían sentimiento de pertenencia a su ciudad, mientras que hoy día "todo el mundo exhibe con orgullo el pin o el adhesivo identificativo de su localidad". Por su parte el Paer en cap de Lleida, Antoni Siurana hizo votos por hacer un esfuerzo todavía mayor en educación, pero no sólo mejorando nuestro sistema educativo sino, añadió, contribuyendo desde los ayuntamientos "a enseñar a ser personas, a educar en el civismo". Joaquim Nadal, en cambio, señaló las municipales en Catalunya, "como el principio del cambio del mapa político en España" que ha de llevar a Josep Borrell a la Moncloa. Por último, el anfitrión Joan Clos acertó de pleno al señalar que "el mejor diseño de Barcelona es la gente". Una gente que ha convertido a la ciudad condal en la "mejor ciudad de Europa", y con clara vocación de ser referente mundial a muchos niveles. El alcalde resumió como principales logros de los veinte años de ayuntamientos democráticos la descentralización político-administrativa, la cohesión social y la participación ciudadana y asociativa. Lejos de conformarse con tan positivo balance Clos dejó claro que Barcelona "no para, no puede parar", y esbozó los principales retos de futuro: el Fórum 2004, el aeropuerto, la estación del AVE de la Sagrera, crear más ocupación o la recuperación del ecosistema del frente marítimo. Proyectos todos ellos ambiciosos pero que, en el fondo, según Clos, responden a una sola finalidad: "que nuestros conciudadanos vivan mejor".

CIU trata de maquillar su nulo espíritu municipalista con una campaña deplorable

Si algo ha caracterizado la política territorial de los diversos gobiernos de CiU ha sido la infravaloración, cuando no marginación, del importante papel que los municipios desempeñan en la gestión de la política más cercana y cotidiana. Los ciudadanos de Catalunya se lo han venido recordando en los sucesivos comicios locales. El peso del nacionalismo conservador en los ayuntamientos grandes y medianos no se corresponde con una fuerza política que ha gozado de varias mayorías absolutas en el Parlament. Y no se trata de un problema partidista. La visión municipalista de CiU, centralista y negadora de la autonomía local, también la han sufrido los propios consistorios que ellos gobiernan.

Por ello, resulta de un sarcasmo inaceptable la campaña que está haciendo CiU previa a las municipales. A través de diversos anuncios, sobre todo en prensa escrita, se descuelgan con afirmaciones del tipo "la economía crece más en los municipios gobernados por CiU" o "los jóvenes se van a vivir a los municipios gobernados por CiU", apoyadas por unas pseudo-estadísticas que llevan las cifras hasta más allá del límite de lo esperpéntico. La ciudadanía se ha quedado perpleja al observar como Pujol ya no sólo reivindica para sí en exclusiva la patente de la catalanidad, sino que también quiere ser campeón en un terreno en el que siempre ha perdido por goleada. A esta iniciativa, que por grosera se descalifica sola, hay que sumarle los anuncios contra el Ayuntamiento de Barcelona que el conseller Comas pagó con dinero de Bienestar Social o la campaña que CiU, con dinero de y en nombre de la Generalitat, realiza sobre el trato fiscal que recibe Catalunya. Los estrategas pujolistas no cesan de hacer aportaciones a una futura exposición que muy bien se podría titular "El arte de la propaganda política manipulativa".

Els alcaldes i alcaldesses dels municipis petits sovint "ballen amb la més lletja"

La commemoració dels 20 anys d'ajuntaments democràtics és un bon moment per reflexionar sobre el treball que han desenvolupat els ajuntaments governats per homes i dones socialistes. Si en l'anterior número de l'ENDAVANT vam publicar un reportatge general sobre la feina realitzada en aquest període de temps per tots els ajuntaments socialistes, en aquest número posem l'accent en el treball que s'ha fet des d'ajuntaments de poblacions petites, a través de l'exemple de cinc alcaldes i alcaldesses: Núria Morató, alcaldessa de Castellví de la Marca; Joan Rangel, alcalde de Caldes d'Estrac; Salustià Àlvarez, alcalde de Porrera; Ramona Sabartés, alcaldessa de Penelles, i Esteve Pujol, alcalde de Camprodon.

La feina que fan els alcaldes i alcaldesses de grans poblacions sovint és molt més coneguda que la que realitzen els electes locals de poblacions petites i mitjanes. Tot i ser això un fet lògic, s'ha de tenir en compte que, essencialment, la feina d'un alcalde és la mateixa en un poble petit que en un de gran, i a més en un de petit aquesta crema més, ja que implica comptar amb menys infraestructures i recursos per gestionar el municipi, i també estar sempre accessible, les 24 hores del dia, els set dies de la setmana, als veïns i veïnes, bé sigui per rebre felicitacions o, com sol ser més habitual, per entomar les crítiques. Un exemple prou il·lustratiu del tipus de feina d'un alcalde de municipi petit el recull el periodista Joan Barril, en un article que apareix al llibre sobre els 20 anys d'ajuntaments democràtics, editat per la Diputació de Barcelona. Barril explica que en un debat sobre el municipalisme, que va moderar fa anys, va preguntar a un exalcalde de Sant Feliu de Pallerols per què havia renunciat a l'alcaldia, i aquest li va respondre "vols que et digui la veritat? Ho he deixat entre d'altres coses perquè estava fart de veure com després dels actes de la festa major, l'únic que es quedava a la plaça per recollir cadires era l'alcalde". Deia l'exalcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, que a Barcelona li va tocar

► Església de Penelles.

Els municipis petits han esdevingut un exemple de la bona gestió dels socialistes al capdavant dels ajuntaments

llençar els projectes que havien d'arrossegar inversions, que havien d'aconseguir la participació pública i privada, que havien de perseguir la màxima qualitat i tenir com a objectiu la qualitat de vida

en comptes de l'essencialisme d'arrels conservadores.

Si això és així pel que fa a Barcelona, que ho és, a altres pobles i ciutats de Catalunya, i sobretot els més petits, els ha tocat fer la mateixa tasca de planificació estratègica i de transformació municipal sense tenir ni la suficient capacitat econòmica, ni les infraestructures adients, ni els recursos humans i tècnics necessaris. Malgrat això, avui en dia, aquests municipis esdevenen, també, un exemple del treball realitzat en aquests darrers 20 anys pels alcaldes i alcaldesses

► Joan Rangel.

socialistes.

L'alcalde de Caldetes, mariner de la política. Segurament, molts companys i companyes de l'alcalde de Caldes d'Estrac, Joan Rangel, no saben que a més de ser advocat, és oficial de la marina mercant, i que alguns anys de la seva vida se'ls va passar donant tombos per Europa i fent la línia regular entre les Canàries i la Península portant plàtans.

La feina d'un alcalde és la mateixa en un poble petit que en un de gran, però amb menys recursos econòmics

Per a ell, la política és una activitat que a vegades requereix de les arts de la nàutica, perquè si no tens una bona carta de navegació i una certa habilitat pot ser que naufraguis. Joan Rangel va ser escollit alcalde amb 29 anys, l'any 1979 i, exceptuant el període 1987-1991, ha continuat al capdavant del seu municipi fins a l'actualitat. Rangel és, a més, diputat de Règim Interior de la Diputació de Barcelona, i primer secretari del PSC de la Federació del Maresme.

Per tant, estem parlant d'una dedicació política de gairebé 20 anys d'alcalde i 12 anys de diputat a la Diputació de Barcelona. Una activitat que no el cansa, ja que irradia unes ganes immenses per participar en política i una il·lusió

per la gestió local que descarta, d'entrada, qualsevol pensament que hom tingui d'avorriment o fatiga per la feina que fa. "Només un es cansa, diu Rangel, i s'avoreix fent el que fa quan no té il·lusió. Jo sempre he distingit entre el govern i l'administració en sentit d'acció política, i en un poble governar vol dir generar projectes de futur, tenir perspectives de canvi del municipi, il·lusionar-te i posar en pràctica tot allò que pot significar la millora a mig i llarg termini del teu poble".

Joan Rangel, alcalde de Caldes d'Estrac, creu que la feina principal d'un batlle és ser un bon dinamitzador del poble

I és que Joan Rangel ja pot estar il·lusionat per la feina que fa al seu poble. "En aquests moments, Caldes d'Estrac està immers en un procés de transformació. Volem convertir-lo, a curt termini, en un municipi termal amb el lema "termalisme vora la mar", i això configura un projecte de poble molt interessant". Transformació que implica, entre d'altres projectes, la remodelació dels banys termals, i la creació d'un complex turístic entorn al termalisme, al front marítim. Però també convertir la riera en un passeig, i remodelar les places del darrere de l'església i de l'ajuntament. Rangel creu que: un alcalde, avui en dia,

és un dinamitzador del poble, un engrescador a fi i efecte que el canvi sigui possible. Un alcalde no és "Juan Palomo yo me lo guiso yo me lo como", ni un home orquestra, sinó que ha d'intentar portar la batuta, fer que tothom hi participi i aconseguir que es defineixi clarament quin és el projecte i com s'ha de portar a terme.

► Un important atractiu de Caldetes, el mar.

Una alcaldessa que escolta el poble. Ramona Sabartés, alcaldessa de Penelles, és una rara avis de la política municipal, tant a la província de Lleida com a la resta de Catalunya. Dona, casada, amb dues filles i amb estudis d'enginyeria tèc-

► Plaça de Penelles.

nica química per la Universitat de Barcelona, és juntament amb l'alcaldesa de Torrebesses, Alicia Masip, una de les poques representants femenines al capdavant dels municipis lleidatans.

Penelles és un municipi petit, de 558 habitants, eminentment agrícola i ramader, que pateix com d'altres pobles del seu entorn i de característiques similars, un greu problema de despoblació, de baixa natalitat, d'envelliment de la població i de manca de serveis.

Per tant, Penelles és un municipi que necessita una gestió sensible i humana, una gestió eficaç que promogui les infraestructures i els serveis necessaris per al desenvolupament del municipi. Una gestió que sigui capaç d'escoltar la gent, que és, d'altra banda, una de les principals virtuts i preocupacions de Ramona Sabartés.

Els alcaldes de municipis petits estan sempre accessibles, les 24 hores del dia i els set dies de la setmana

Tal com ella mateixa ens explica "una de les fites que em vaig proposar en ser escollida alcaldessa, el juny del 1994, va ser escoltar i protegir qualsevol inquietud, queixa i iniciativa de tots els ciutadans, per tal de resoldre-la de manera que tothom se sentís còmode davant la institució que tenen més a prop, l'Ajuntament". Així és com veu la política municipal una dona que va entrar a l'Ajuntament, l'any 1987, com a primera tinent d'alcalde, i que al llarg del seu mandat ha treballat de valent per tal de millorar la situació de Penelles". Cosa que ha esdevingut una realitat palpable, ja que durant els darrers quatre anys hem potenciat tota l'àrea cultural, social i esportiva, millorant el servei de biblioteca municipal i el camp d'esports, col·laborant amb l'escola municipal i amb els grups de joves, urbanitzant carrers i la zona esportiva, ampliant l'enllumenat públic i restablint les línies de transport públic que havien estat suprimides"... I de totes les realitzacions d'aquests quatre anys, l'alcaldesa de Penelles n'assenyala una de molt important, la gasificació del municipi de forma

► Nívia Morató, alcaldessa de Castellví de la Marca, a una inauguració.

Ramona Sabartés, alcaldessa de Penelles, és una de les poques dones al capdavant d'un Ajuntament lleidatà

gratuïta per als usuaris, una feina de millora de Penelles que encara no s'ha acabat. Ramona Sabartés torna a encapçalar la candidatura socialista en les eleccions municipals del 13 de juny, amb una renovada il·lusió, i amb la creença que els seus veïns i veïnes li renovaran la confiança, ja que el programa electoral que presenta continua vetllant per la millora de les condicions de vida de tots els seus convilatants, millorant les infraestructures agràries i les infraestructures més bàsiques, com la xarxa de clavegueram o la conducció d'aigua potable, i promovent la construcció d'habitatges públics.

Salustià Alvàrez, entre la política i el vi Salustià Alvàrez, "Salus" com li diu tothom, és per damunt de tot un pagès, al qual agrada molt la seva professió, encara que faci anys que estigui molt embolicat en la política. Aquest fet de ser pagès i

no amagar-s'ho li ha suposat diverses anècdotes, ja que pel fet de ser alcalde, diputat o president del consell comarcal "he hagut d'omplir diversos currículums, i quan em pregunten la professió i dic pagès em diuen que queda millor que posi alcalde, o diputat o president. I jo m'hi nego, perquè em sento senzillament pagès, i quan em jubili, no vull ser res més que això".

Salustià Alvàrez, alcalde de Porrera, és per ara l'únic president socialista de consell comarcal de la província de Tarragona

Salustià Alvàrez va entrar a l'Ajuntament de Porrera l'any 1983, per ocupar la regidoria de Cultura, i el 1987, amb 26 anys, és elegit alcalde, càrrec que compatibilitza, des del 1991, amb el de diputat provincial, i des del 1997, amb la presidència del Consell Comarcal del Priorat. El primer i per ara únic president de consell comarcal socialista a la província de Tarragona.

Per tant, fa setze anys que és a l'Ajuntament i dotze que és alcalde de

► Nària Morató amb un grup de veïns.

Porrera, un dels municipis més petits de Catalunya, 445 habitants, però que, avui en dia pot presumir de ser un dels més coneguts, gràcies al fet que un dels últims treballs discogràfics de Lluís Llach porta el seu nom. Porrera és també conegut, desgraciadament per les riudes que va patir l'octubre de 1994, i per ser la capital oficiosa de la denominació d'origen del reconegut i prestigiós vi del Priorat. Una denominació d'origen de la qual ell també n'és president del Consell

L'alcalde de Porrera, a la comarca del Priorat, és un pagès, al qual agrada molt la seva professió

Regulador des del 1991.

De fet, són les riudes del 1994 les que li porten els records més tristos, com a

► Una bella imatge de Porreres.

Els homes i les dones socialistes hem governat els darrers vint anys els principals municipis de Catalunya

alcalde i com a veí de Porrera, ja que aquell 10 d'octubre "vaig haver de comunicar als meus veïns i veïnes que havíem d'abandonar les seves cases, i veure la teva gent indefensa et dona una sensació d'impotència que no pots oblidar mai. Per tant, l'alcalde de Porrera és una persona que, fonamentalment, estima la seva terra, com a bon pagès, i que des de fa anys treballa per tal de millorar el coneixement del seu poble i la qualitat de vida dels seus convilatants. I ho està aconseguint dia a dia amb la seva forma personal de fer política.

Tal com ell mateix manifesta "el veritable valor del poble és la seva gent, la seva capacitat d'actuació civil, i el repte de l'Ajuntament és il·lusionar-la creant projectes de futur, enriquidors i equilibrats". Il·lusió que els seus companys i companyes, i ell, posen en tot allò que fan des de l'ajuntament pel bé del poble. Il·lusions i alegries que, a vegades, no es veuen totalment correspostes per la realitat, sempre tan esquerra, tal com li va passar el dia que vam inaugurar la piscina del poble. Salustia explica que "aquell dia de la inauguració de la piscina era un dia festiu, en el qual et sents molt feliç de ser alcalde. Vam programar fins i tot un castell de focs d'artifici, i, en acabar, el camió dels focs es van encallar en un camí, i l'alcalde i diversos regidors vam acabar la festa a les tres de la matinada després d'haver empès el camió per tal de poder-lo treure del lloc on s'havia quedat".

L'Ajuntament de Camprodon és una bona mostra del renaixement municipal a Catalunya, de la nova saba socialista

Però no sempre les coses són així, Salustia es mostra molt content de les coses que en els darrers anys s'han fet a

Porrera: s'ha construït un casal de cultura, una pista poliesportiva, la piscina, un nou edifici de l'Ajuntament, i unes noves escoles, i s'ha renovat l'enllumenat públic i el subministrament d'aigua. Per a la propera legislatura municipal, ja que està segur que els seus veïns i veïnes li renovaran la confiança, pensa aprofundir en l'àmbit de la democràcia local, creant patronats, i activant la participació ciutadana tant des de la vessant lúdica -cultura i esport- com des de la promoció econòmica mitjançant el turisme rural o verd.

Camprodon és una vila de serveis, que viu principalment del comerç i el turisme, segons diu el seu alcalde, Esteve Pujol

Esteve Pujol, arquitecte i alcalde de Camprodon

Esteve Pujol, un arquitecte de 45 anys, és l'alcalde de Camprodon des de 1995. Segons ens informa Antoni Llagostera, Pujol és en el fons el darrer seguidor d'una nissaga, ja que la seva mare, Berta Bada, fou la primera alcaldessa de la població, entre 1979 i 1987, un cop recuperats els ajuntaments democràtics.

A Camprodon ha existit una alternància democràtica. L'any 1991, uns molt ajustats resultats electorals varen per-

► Salustí Álvarez.

metre que hi hagués un alcalde de CiU. La manca d'un vot a Iniciativa per Catalunya per obtenir el seu regidor, i de 10 vots per esdevenir el PSC la candidatura més votada varen propiciar una alcaldia convergent.

Camprodon, el segon municipi gironí per extensió (103 quilòmetres quadrats) i amb 2.380 habitants, ha estat tradicionalment una localitat turística, quasi una pionera en aquest terreny.

"L'Ajuntament democràtic va suposar per a Camprodon una forta empenta. Fins aleshores era un poble adormit, sense gaires perspectives. Hi havia, per exemple, una planificació urbanística de l'any 1956. El 1983 es va aprovar una nova norma que va permetre completar els equipaments i endegar una nova etapa" -ens diu Esteve Pujol,

"Eti" per als amics, que no pot amagar la seva professió en fer balanç dels 20 anys d'ajuntaments democràtics.

"Durant els darrers anys hem fet una revisió del pla general per afrontar el futur. Camprodon ha de plantejar-se una important renovació en les vies de comunicació i la circulació interna. Per exemple, s'han planificat 600 places noves d'aparcament. I cal pensar en un creixement sostenible de la localitat, que tingui en compte un patrimoni natural que ha encisat els forasters, turistes i visitants" -diu Esteve Pujol.

L'alcaldesa de Castellví de la Marca, Núria Morató, va entrar a l'Ajuntament amb només 22 anys

"Camprodon, que és una vila de serveis, que viu molt principalment del comerç i el turisme, ha de diversificar la seva economia. Hi ha el projecte de traslladar indústries tan emblemàtiques com Galletes Birba a un nou polígon. En els propers anys caldrà posar en valor el nucli antic i aplicar el pla estratègic del comerç elaborat durant els darrers mesos" -anuncia l'alcalde de Camprodon.

L'Ajuntament de Camprodon és una mostra del renaixement municipal a Catalunya i de la nova saba que hi ha als ajuntaments governats pels socialistes.

La psicopedagogia aplicada al municipi
L'alcaldesa de Castellví de la Marca, Núria Morató, va entrar a l'Ajuntament l'any 1987, amb 22 anys, i un dia després d'acabar la carrera universitària de Pedagogia. Va assumir la regidoria de Governació, Cultura, Joventut i Serveis Socials dins la llista del llavors alcalde Pere Casanovas.

Com que anava segona a la llista, gairebé tres anys després de les eleccions municipals, el febrer de 1990, "ves per on, a l'alcalde se li va ocórrer dimitir" cosa que em va obligar a assumir l'alcaldia, i que va suposar convertir-me en la primera alcaldessa del Penedès, i la més jove de Catalunya".

Des de l'any 90, doncs, és alcaldessa

► Camprodon.

► Esteve Pujol, alcalde de Camprodon.

Avui dia, gràcies a la bona gestió socialista, Castellví de la Marca, és un municipi que té tots el serveis coberts

d'un municipi de 1478 habitants, amb 15 nuclis de població i una extensió de 29 km², la qual cosa suposa per a l'Ajuntament que la prestació de serveis sigui una de les tasques més complicades i més cares. I malgrat això, les que més s'han de prestar si volem que la millora de la qualitat de vida sigui un fet i no una quimera.

Per a Núria Morató, "ser alcaldessa d'un poble petit" implica fer moltes tasques que són més tècniques que polítiques, però que per la manca de personal les hem de portar a terme els regidors i jo". Una feina que, no obstant això, és molt gratificant per a l'alcaldessa de Castellví de la Marca, ja que hi ha un contacte més proper amb la gent i les seves vivències.

I és molt gratificant, a més, perquè els dotze anys de Núria Morató al capda-

vant de l'ajuntament de Castellví s'han notat en la configuració del poble. Sense anar gaire lluny, i només observant la feina feta en el darrer mandat, es pot veure com s'han ampliat els serveis d'atenció primària, s'han incrementat les activitats per a la gent gran i les dones, s'ha col·laborat amb les associacions de pares per orga-

► Núria Morató

nitzar activitats extraescolars, s'han format joves a la casa d'oficis i a la nova Escola Taller, s'han asfaltat els camins, s'ha construït un dipòsit d'aigua, s'han urbanitzat carrers, s'ha començat la rehabilitació de les escoles velles, s'ha ampliat el cementiri municipal i s'han il·luminat els campanars de la Múnia i el Maset dels Cosins, i el camp de futbol del Maset dels Cosins.

Els exemples esmentats són plenament exportables als de la resta de companys que governen municipis petits

A més, en aquests darrers quatre anys també s'ha incrementat la participació ciutadana i la democràcia local en els afers municipals, ja que s'ha creat un grup de barris, amb la finalitat de fer un seguiment del pla de desenvolupament municipal, participar en l'elaboració dels pressupostos i debatre les actuacions de l'Ajuntament.

Per tant, en l'actualitat Castellví de la Marca és un municipi que té tots els serveis bàsics coberts, però no per això la feina està ja acabada. Núria Morató es presenta a una nova reelecció amb il·lusions i projectes renovats. Il·lusions i projectes que es concretaran a partir d'un Pla de Desenvolupament Socioeconòmic, que pretén potenciar la qualitat de vida dels habitants, la identitat com a municipi, i la preservació de l'entorn.

Els exemples dels alcaldes de Caldes d'Estrac, Camprodon i Porrera, i les alcaldesses de Castellví de la Marca i Penelles són plenament exportables i comparables als de la resta de companys i companyes socialistes, que governen als petits municipis de casa nostra. Per tant, el desig d'aquest reportatge és que la seva història particular esdevingui només una petita mostra de la històrica col·lectiva dels darrers vint anys d'ajuntaments democràtics, progressistes i socialistes a Catalunya i Espanya.

Segueix el caos aeri i el ministre Arias Salgado no dimiteix

▶ Joan Oliart

La situació aeroportuària és crítica. La majoria dels aeroports, especialment els de Barajas i el Prat han acumulat les darreres setmanes, i per diversos motius, una multitud de retards i de cancel·lacions sense precedents en la història aeroportuària espanyola. Tot això ha estat acompanyat, a més, per una manca d'explicacions raonables i d'informació puntual als usuaris dels aeroports, que han deixat tothom en la més profunda perplexitat i desorientació. El més greu de tot és que no es veuen solucions immediates ni a mig termini per superar la crisi i normalitzar la situació. El ministre Arias Salgado s'ha dedicat exclusivament a buscar presumptes culpables i ha renunciat a assumir les seves pròpies responsabilitats. Davant l'allau immensa de crítiques que està rebent des de tots els sectors socials i econòmics del país i de l'exigència d'una sortida immediata d'aquesta situació catastròfica, el ministre de Foment ha repartit culpabilitats alternativament a l'herència rebuda, a la vaga de pilots, a la manca de controladors, a la nova regulació dels espais europeus i a la guerra de Iugoslàvia. Ho ha fet tot menys el que està obligat a fer: analitzar en profunditat la situació i les seves causes reals per tal de trobar les solucions més racionals i aplicar, en conseqüència, les mesures més adients. Per això s'elegeixen els governants.

Preocupació per l'impacte en el turisme

Com a colofó d'aquesta lamentable política i en una mostra de claudicació i d'impotència infinites, el ministre Arias Salgado va anunciar finalment la supressió de més de 16.000 vols d'Iberia de juny a desembre, i va demanar a les altres companyies aeronàutiques que operen a Espanya que també redueixin les seves previsions de vols per a aquest any. La decisió aixeca una gran polseguera i sembla una alarma generalitzada en tots els sectors econòmics. Naturalment, les altres companyies d'aviació s'apressen a deixar ben clar que no tenen ni pensament de renunciar a les seves previsions de creixement. Al mateix temps, les comunitats autònomes i els sectors empresarials de tot l'Estat expressen la seva preocupació i inquietud pel greu dany que la supressió de vols ocasionarà a la temporada turística. Una temporada turística, tot s'ha de dir, que s'anunciava molt bona, i que es pot malmetre precisament per la incapacitat i manca de previsió d'un ministre de Foment que no dona la talla.

El ministre és part del problema, no és la solució

Com es pot clarament deduir dels fets, el principal problema en aquests moments és el mateix ministre Arias Salgado. Tothom ho veu així, i des d'amplis sectors polítics i socials es demana ja clarament la seva dimissió i substitució per una persona més qualificada. De fet el ministre es troba ben sol, alguns ministres del seu propi gabinet el desmenteixen públicament, tots els mitjans de comunicació, fins i tot els més progovernamentals, el fan el gran responsable del caos actual, els ciutadans el consideren un inepte, i el mateix José María Aznar li ha exigit perentòriament que resolgui immediatament la crisi. Els socialistes, entenem també que cap política seriosa es pot emprendre sense

canviar de ministre, i vam presentar una moció de reprovació al Congrés dels Diputats. CiU hi va votar en contra, i gràcies a aquesta decisió la moció no va prosperar. Pujol i Molins haurien d'explicar per quines inconfessables raons van votar en contra dels interessos generals i van donar per bona una política nefasta per a Catalunya, perquè s'ha de dir amb tota claretat que l'aeroport més perjudicat per la política aeroportuària del govern del Partit Popular és precisament l'aeroport de Barcelona.

El nostre aeroport

I això és així, perquè l'Aeroport del Prat, a més de patir les conseqüències de la desorganització i imprevisió actuals, necessita una ampliació i modernització de les seves infraestructures, que l'actual ministre sembla ignorar. Per començar, la terminal de càrrega es troba en una situació tercermundista i el nostre aeroport és l'únic que perd volum de càrrega de tots els aeroports europeus. És molt urgent disposar de la tercera pista, tant per cobrir les previsions de creixement com per permetre la implantació de vols transoceànics. És també necessari disposar de més autonomia per gestionar i organitzar de manera més àgil els serveis aeroportuaris d'aquest aeroport, cercant fórmules possibles i racionals. És necessari, finalment, tenir una idea clara de l'evolució del sistema aeroportuari espanyol i del rol que hi han de jugar els aeroports catalans. En definitiva, manquen idees, objectius i inversions.

Un nou model de gestió

Resoldre la qüestió aeroportuària és de vital importància per a Catalunya. És una qüestió estratègica que condiona el nostre desenvolupament present i futur. Però al Govern del PP i l'actual ministre de Foment sembla que tot això els preocupa ben poc. Les darreres preguntes formulades pels diputats i senadors del PSC tant al Congrés dels Diputats com al Senat sobre aquesta problemàtica han quedat, com ja és habitual, sense resposta satisfactòria. S'ha de canviar de política i de ministre. I és molt urgent fer-ho.

L'aeroport i el Pla Estratègic de Catalunya

El projecte de Bases per a Un Pla Estratègic de Catalunya, que impulsa el PSC, s'ha plantejat, també, la situació de l'aeroport de Barcelona. El document de la "Comissió Territorial de la Regió de Barcelona", en el seu apartat d'infraestructures proposa aquest objectiu: "Construir les infraestructures que demana el sistema productiu, la mobilitat de les persones i la connexió amb el sistema internacional de ciutats". I el punt que correspon a l'aeroport diu això: "Ampliació de la tercera pista. Estació ferroviària d'Alta Velocitat amb connexió ràpida amb la futura estació central de La Sagrera, donant prioritat tant al tràfic per negocis com per turisme i assenyalant la seva fortalesa com a aeroport per al conjunt de Catalunya, la macrorregió de 16 milions d'habitants i l'arc mediterrani. Modificació del model de gestió centralitzada de l'aeroport, amb participació dels agents econòmics i de les institucions del territori".

Breus

▶ Ramon Vilalta.

■ Pla Estratègic en matèria de Política Rural i Agrària

El diputat Ramon Vilalta, portaveu del PSC en temes de política agrària, ha proposat a través d'una interpel·lació recent dotar Catalunya d'un Pla Estratègic en matèria de Política Rural i Agrària, elaborat amb el consens de l'administració i els representants de les organitzacions agràries, que permeti assolir el gran objectiu d'aturar els processos de despoblament rural a través d'una política de millora en les rendes agràries i de les condicions de vida en el medi rural. Es cometria un gran error si no s'aprofités plenament el període 2000-2006, que l'Agenda 2000 defineix com a previ a la incorporació a la Unió Europea dels països del centre i de l'est europeu, per a reforçar les nostres estructures agràries i enfortir l'espai rural català. Difícilment podrem disposar després "per a fer-ho" d'un sistema d'ajudes tan important com el que la Unió Europea posa ara a la nostra disposició per aconseguir-ho. Si el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca hagués estat mínimament previsor, aquest Pla ja hagués hagut d'estar preparat i a punt per a negociar-lo però sembla que tampoc en això l'actual govern de la Generalitat acaba de reaccionar.

▶ Josep M. Rañó

■ Treball i els Fons de Formació

Els més de 20.000 milions de pessetes anuals destinats a que les persones sense feina tinguin una oportunitat de trobar-ne, mitjançant la formació, no poden tenir altre fi que aquest. Desgraciadament estan servint per a fins molt menys acceptables. Els socialistes, des del Parlament, hem exigut responsabilitats al president Pujol i al conseller de Treball, Ignasi Farreres. Ni les persones sense feina, ni les empreses de Catalunya es mereixen que es malbaratin aquests recursos, que es donin menys recursos a qui més ho necessita, que es reparteixin de forma arbitrària i clientelar, i que no es controli el seu ús, tolerant l'existència de frau, o edificants com que el Director General d'Ocupació hagi de dimitir després d'haver donat 1.000 milions de subvencions a una persona que després resulta ser l'apoderat d'una empresa en la que participava, o que la dona i la filla del Director General de Cooperatives rebin 52 milions de subvencions. En coses com aquestes és on es demostra la necessitat del canvi que s'ha de produir a Catalunya i que encapçala Pasqual Maragall.

▶ C. Corbacho

■ Proposició de Llei de Bases sobre el Sistema de Seguretat de Catalunya

Celestino Corbacho, diputat del grup socialista al Parlament de Catalunya i Alcalde de L'Hospitalet, ha presentat una proposició de Llei de Bases sobre el Sistema de Seguretat de Catalunya que engloba per primera vegada totes les variants que intervernen en la seguretat sota un sol sistema integral. Aquest és el primer cop que es planteja la seguretat com un sistema integral i com un servei públic que ha de respondre a un inqüestionable dret dels ciutadans. En aquest sentit, la proposició de Llei té com a objectiu definir l'estructura integral de la seguretat de Catalunya. Corbacho proposa un complet model policial que eviti la improvisació, la situació de fets consumats, l'ocupació territorial sense objectius, i que es basi en un model global de seguretat en el que està present el sistema d'autoritats, el servei públic, la prevenció, la coordinació, la participació i la transparència.

■ Interpel·lació sobre adopcions internacionals

Fa quasi tres anys i mig de la firma del Conveni de la Haia, el grup socialista i en el seu nom la diputada Rosa Barenys ha presentat una interpel·lació sobre les adopcions internacionals que té com a objectiu resituar la responsabilitat del Govern com a autoritat central delegada de l'Estat en la coordinació i col·laboració amb els països d'origen dels menors susceptibles d'adopció, i les Entitats Col·laboradores d'Adopció Internacional (ECAIS), a Catalunya. Així mateix proposa revisar els requisits i procediments per l'acreditació d'aquestes entitats, establir preus públics o taxes i abaratir mitjançant concerts o subvencions els costos de l'adopció; controlar els beneficis materials indeguts que es puguin produir en la tramitació mitjançant "donacions econòmiques", prevenint a la vegada la intervenció de xarxes clandestines per l'adopció de nens al nostre país i finalment potenciar d'una manera més directa la participació de les Associacions de Pares

Adoptats en aquesta dinàmica. Aquest debat també s'ha de fer extensible a nivell de l'Estat, pel que fa a reglamentar i establir una millor cooperació d'aquest amb les Comunitats Autònomes i els passos d'origen per agilitar processos i afavorir la informació als pares adoptats. A tal efecte la diputada i senadora ha presentat una moció per al seu debat al Senat.

▶ Rosa Barenys

El PSC proposa de peatges a Cat

El PSC planteja un seguit de mesures que culminarien amb el rescat de les autopistes de peatge a partir de l'any 2006. Els governs de CiU han allargat la durada de les seves concessions augmentant al mateix temps el preu del peatge. El model català d'autopista de peatge de la Generalitat és únic en el món. Aquest model català s'ha caracteritzat, durant les dècades dels 80 i 90, per la concessió a societats privades de noves autopistes de peatge quan ja no es feia a cap territori del món desenvolupat. Durant aquest període la Generalitat va concedir l'exploració dels trams Sant Cugat-Terrassa, Terrassa-Manresa, dels Túnel del Garraf i del tram de l'A-16 entre Sitges i El Vendrell. En aquells moments el govern socialista de l'Estat havia renunciat a la generalització de la xarxa d'autopistes de peatge i havia apostat per un model d'autopistes i autopistes lliures de peatge. A Itàlia i a França tenen un model de concessió a empreses estatals. Els països nòrdics tenen una xarxa d'autopistes lliures de peatges, finançada a través dels pressupostos estatals. En canvi el govern de CiU a la Generalitat de Catalunya ha allargat la durada de les seves concessions augmentant al mateix temps el preu del peatge. En 1989 s'allarga la concessió dels Túnel del Cadí per quatre anys i s'aug-

La gratuïtat de la B-30 només

Una de les línies de la política d'autopistes del PSC és la supressió de peatges a l'entorn de totes les capitals regionals, (Tarragona, Lleida i Girona) i a l'àmbit metropolità de Barcelona. La gratuïtat de la B-30 és un element fonamental d'aquesta proposta i suma la reivindicació social a les necessitats econòmiques del territori. El govern de Jordi Pujol va a remolc de les propostes del PSC i de les reivindicacions socials en matèria de peatges, però no ha assumit la necessitat d'alliberar el peatge de la B-30. Jordi Pujol en comptes d'estudiar la possibilitat del rescat o de les compensacions a

la liquidació del model convergent de polítiques catalunya

► Els peatges catalans no baixen.

menta un 20% el peatge. El 1993 s'allarga 15 anys la concessió del tram Terrassa-Manresa sense cap contrapartida (el 1990 s'havien augmentat un 25% els peatges).

Fins la invenció del model català, l'allargament de la concessió suposava una reducció del peatge. El govern de CiU també ha atorgat noves concessions a dit, sense concurs, com les dels trams Rubí-Terrassa i Sitges-El Vendrell. El model català de CiU també ha anat acompanyat del nomenament com a responsables de les autopistes d'antics consellers de la Generalitat, fent evident una interrelació entre la coalició governant i els interessos de les concessionàries (els consellers d'Economia a ACESA i AUCAT).

costaria 1.200 milions l'any

la concessionària per obtenir la gratuïtat i com reclamen els sectors econòmics els ha anat a renyar i afirma que la gratuïtat és impossible. En realitat no només és possible, sinó que té un cost fàcilment assumible. Aquest cost es podria assumir fàcilment si l'administració pública es fes càrrec, anualment, de compensar ACESA per la reducció dels ingressos que suposaria la gratuïtat. Aquest cost podria anar a càrrec dels fons per reduir i eliminar peatges que ja ha proposat el PSC. Aquest fons s'hauria de nodrir amb els impostos (IVA, Impost de Societats, etc...) que paguen les concessionàries.

Finalment, el preu per quilòmetre de les autopistes de concessió de la Generalitat duplica el preu per quilòmetre de les autopistes de concessió estatal.

El PSC proposa la liquidació definitiva del model català

promogut per CiU, les mesures immediates que caldria adoptar són l'equiparació dels peatges de les autopistes de concessió de la Generalitat i de l'Estat al voltant de les 10 pessetes per quilòmetre i la reducció als usuaris habituals de les autopistes i dels túnels de la Generalitat (A-16, AUTE-MA, Túnels del Cadí i del Garraf). Les mesures a aplicar a partir de l'1 de gener del 2000 han de ser l'alliberament dels peatges de la primera corona metropolitana (Mollet, Sant Cugat, B-30, Martorell (no troncal), l'anul·lació dels decrets d'allargament de les concessions dels Túnels

del Cadí o de l'autopista Terrassa-Manresa, fet sense contrapartides, i l'anul·lació dels decrets de concessió sense concurs de les autopistes Terrassa-Manresa i Sitges-El Vendrell. L'últim paquet de mesures s'aplicarà a partir del 2005: el rescat de les concessions, la negociació amb les societats concessionàries dels cost del rescat i la consideració, a efectes del Pla de Carreteres de Catalunya, d'una única xarxa bàsica de carreteres (que incorpori l'antiga xarxa de peatge i les vies lliures de peatge). Caldria establir un calendari similar per a les mesures financeres, així les immediates són l'establiment d'un impost sobre els beneficis extraordinaris i la constitució d'un fons a aplicar a rescats a partir de l'impost sobre els beneficis de les concessions. A partir de l'1 de gener del 2000 s'hauria d'haver establert el retorn a Catalunya dels impostos recaptats per l'Estat provinents de l'activitat de les concessions. Finalment, a partir de l'any 2006 s'hauria d'establir una taxa estatal per a l'ús de les autopistes i autovies (Suïssa, Alemanya, Holanda, Bèlgica) a aplicar al manteniment del conjunt de la xarxa estatal d'autopistes i autovies.

El govern dóna una subvenció encoberta a ACESA

► M. Nadal

Jordi Pujol vol que el pròxim govern pagui pels seus compromisos amb les concessionàries. L'engany de Jordi Pujol confirma la nul·la voluntat de Convergència i Unió en reduir i eliminar peatges. Manel Nadal, portaveu del Grup Socialista a la Comissió de Política Territorial, ha qualificat d'engany la política del govern de Jordi Pujol en matèria de peatges.

Pujol intenta amagar l'augment dels peatges de l'A-17 i l'A-19, per no haver d'explicar públicament, en un any electoral, que CiU no té cap voluntat que es reduixin i s'eliminin els peatges. L'ordre del Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DOGC 2872) aprova les tarifes d'aquestes dues vies per aplicar a partir de l'any 2000, però afegeix, a l'article segon, un mecanisme per compensar la concessionària. La Generalitat de Catalunya, atès l'ajornament en l'aplicació dels peatges revisats aprovats en l'article 1 d'aquesta Ordre, d'acord amb l'apartat anterior, compensarà a la societat ACESA per les diferències d'ingressos per peatge, dins del primer trimestre de l'any 2000.

Això significa, ha dit Manel Nadal, que "quan els socialistes governem haurem de destinar diners públics a compensar les concessionàries perquè, amb l'engany de Jordi Pujol, ha semblat que no s'han pujat els peatges, però ACESA cobrarà augment, i a més a més el cobrarà amb interessos". Nadal ha afegit que l'augment que publica el Diari Oficial de la Generalitat està per sobre de l'IPC, és a dir que Jordi Pujol no només no vol reduir els peatges, sinó que pensa mantenir a les concessionàries el tracte favorable que els ha permès obtenir beneficis com a cap sector empresarial del país.

Les ciutats del món es reuneixen a Barcelona i demanen una major quota de poder

Durant el passat mes de març, Barcelona es va convertir en la ciutat de les ciutats a l'acollir, en els congressos de la xarxa de ciutats Metròpolis, i de la Unió Internacional d'Autoritats Locals (IULA), prop de dos mil alcaldes, que representaven les poblacions més importants i més grans del planeta. Uns 1.800 alcaldes i entitats municipals de més de 100 països van participar en el 34 congrés de l'IULA. El principal objectiu de l'encontre era establir una única veu de les ciutats, que defensés a nivell internacional el paper prioritari dels governs municipals, com a garants de la democràcia i del desenvolupament humà sostenible.

L'alcalde de Barcelona, Joan Clos, va demanar durant el congrés que els representants locals avancin en la línia de la democratització dels governs locals, la descentralització i la subsidiarietat, així com en la promoció de polítiques que augmentin la participació ciutadana més enllà del vot. El candidat del PSC a la Generalitat i ex alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va intervenir també a les sessions de l'IULA afirmant que "un

► Joan Clos a la seva intervenció al Congrés de l'IULA

món de ciutats és el pas necessari per a una ciutadania global" i defensant les àrees metropolitanas dient que "les àrees metropolitanas són temudes pels governs estatals i regionals". Hem vist la supressió de l'àrea metropolitana de Londres, de València, de Bilbao i de Barcelona i ara veurem el seu renaixement". Maragall va reclamar també més respecte per a l'autoritat de la figura de l'alcalde, i el seu reconeixement com a representant

de la ciutadania. IULA és la més gran i antiga organització dels poders locals i regionals. Es va crear el 1913 i actualment compta amb 100.000 membres, de més de 100 països. Pel que fa al IV congrés de la xarxa Metròpolis, que agrupa 68 grans urbs dels cinc continents, els representants locals van estudiar les possibilitats d'aconseguir majors quotes de poder, per tal de poder atendre millor els problemes dels ciutadans.

El manifest electoral municipal del PSC demana més competències pels municipis

El manifest electoral del PSC per les eleccions municipals reclama que els ajuntaments tinguin més competències, i sobretot, en les polítiques actives d'ocupació i en la plena capacitat per definir els projectes urbanístics de cada municipi.

El nostre programa marc, que va ser aprovat pel darrer Consell Nacional del partit, situa com la "prioritat de les prioritats" la creació d'ocupació i recalfa la necessitat d'avançar cap a l'aplicació d'una justícia municipal, així com que els ajuntaments tinguin un paper actiu en la seguretat ciutadana. La protecció del Medi Ambient, l'adaptació de la ciutat i l'urbanisme a

les persones, l'increment de la participació ciutadana i la consecució de la igualtat d'oportunitats de tots els ciutadans, són altres dels objectius electorals socialistes.

En aquest sentit, el partit es compromet a millorar la gestió dels ajuntaments, i elaborarà "Cartes de Serveis", on s'explicitaran els compromisos que l'ajuntament adopta respecte a la qualitat dels seus serveis. També es proposa la creació de nous mecanismes que simplifiquin l'accés de les persones a l'administració i la facin més receptives a les seves demandes.

El manifest electoral assegura que el PSC compareix a les eleccions amb el

compromís en "la renovació política", que passa per "combatre durament qualsevol mala pràctica política o falta de valors ètics dels ciutadans".

El document també ratifica la voluntat del partit de presentar-se a les eleccions en aliança amb altres formacions locals independents, sota la denominació genèrica de PSC - Progrés Municipal de Catalunya, amb l'objectiu d'estendre el projecte a les sensibilitats i les propostes d'aquelles persones amb qui vam compartir anhels de progrés i canvi. A partir d'aquestes aliances amb d'altres grups locals progressistes, es presenten candidatures conjuntes en 80 municipis sota la denominació de PSC - Progrés Municipal de Catalunya. Gràcies a aquests acords, el PSC es presenta per primera vegada en més de 60 municipis, en els quals fins ara mai no havia aconseguit formar candidatura.

Els municipis socialistes commemoren els 20 anys d'ajuntaments democràtics

El passat 3 d'abril va fer 20 anys de les primeres eleccions municipals democràtiques després de la llarga nit de la dictadura del general Franco. Per commemorar el període més llarg que els municipis han viscut de democràcia a Espanya, gairebé tots els ajuntaments governats pel PSC, la Diputació de Barcelona, i la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) han organitzat actes commemoratius i han editat llibres sobre l'efemèride. Fer una relació de tots els actes ens ocuparia molt d'espai i, per tant, només informem de les activitats més generals, que han estat organitzades per la FMC, l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona.

Federació de Municipis

La Federació de Municipis de Catalunya (FMC) va commemorar els 20 anys d'ajuntaments democràtics a través d'una declaració institucional aprovada pel Consell Nacional que es va celebrar el 19 d'abril, un concert a l'Auditori de Barcelona, i l'edició d'un llibre. A la declaració institucional, la FMC reclama el traspàs als ajuntaments de les competències en educació, es destaca que "els municipis són Catalunya i són Generalitat", lamentant-se que "els ajuntaments són vistos encara com a institucions menors o subalternes". En aquest manifest, la FMC ha volgut destacar el paper desenvolupat pels governs municipals en la reconstrucció nacional de Catalunya des del restabliment de la democràcia.

En aquest sentit, el president de la FMC i alcalde de Mataró, Manuel Mas va expressar la seva queixa per la "solitud dels municipis", amb referència a la manca de col·laboració amb altres administracions per "treballar pel canvi produït al nostre país". Així mateix, la Federació de Municipis va elogiar la tasca realitzada en aquests 20 anys pels ajuntaments catalans, sobretot en la recuperació de la normalitat institucional i la consecució de quotes d'autogovern.

► Joan Clos, amb Manuel Royes i Manuel Mas, a l'acte celebrat a l'Auditori de Barcelona.

Editats dos llibres commemoratius

Tant la FMC com la Diputació de Barcelona han editat sengles llibres commemoratius. El llibre de la FMC "20 anys d'ajuntaments democràtics", és una obra col·lectiva i fa una anàlisi de l'evolució dels municipis catalans en aquest període de temps mitjançant tot un seguit de dades.

Pel que fa al llibre de la Diputació de Barcelona, va ser presentat el 14 d'abril a la Pedrera, en un acte al qual van assistir el president de la Diputació i alcalde de Terrassa, Manuel Royes, els alcaldes de Mataró i Sant Feliu de Llobregat, Manuel Mas i Francesc Baltasar, respectivament, i el cap del grup municipal de CiU a l'Ajuntament de Barcelona, Miquel Roca.

El llibre de la Diputació, de 300 pàgines i amb fotografies de Colita i Paco Elvira, conté articles de 53 representants del món local, entre els quals hi ha electes i exelectes locals de tots els partits polítics, tècnics i altres persones vinculades a l'Administració local catalana en els darrers 20 anys.

D'altra banda, el 19 d'abril va tenir lloc, com a cloenda dels actes commemoratius dels 20 anys d'ajuntaments democràtics,

► Presentació del llibre a la Pedrera.

un concert organitzat per la FMC, la Diputació i l'Ajuntament de Barcelona, que es va celebrar al nou Auditori de Barcelona amb un gran èxit d'assistència, tant de càrrecs electes com de tècnics dels municipis, diputacions i consells comarcals de tot Catalunya. El concert va comptar amb l'actuació de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. També, entre el 20 de març i el 19 d'abril, una exposició titulada "Per molts anys treballant amb la gent", organitzada per la Diputació de Barcelona, va romandre a la plaça de Catalunya de Barcelona per tal d'explicar als ciutadans què són i què fan els ajuntaments, així com la història municipal dels darrers 20 anys.

Eleccions al Parlament europeu: els socialistes farem més per Europa

El dia 13 de juny la ciutadania de la Unió Europea està convocada a les urnes per elegir els diputats del Parlament Europeu: a través dels nous representants, hem d'abordar la tasca de construir l'enorme espai de creixement econòmic, benestar i cooperació que ha de ser l'Europa del segle XXI, una Europa engrandida territorialment, socialment cohesionada i econòmicament enfortida.

Europa és, cada vegada més, el marc de decisions polítiques que ens afecten. Com a ciutadans implicats en la participació democràtica, cal que ens situem en l'origen d'aquestes decisions i que aquestes prenguin forma a partir de l'expressió de la nostra voluntat. És moment de traslladar qüestions i anhels sobre el futur a l'escenari en què aquest es decidirà. És moment de ser arquitectes de la nova Unió aportant a la seva construcció la suma d'elements plurals que la fan legítima. Cadascun dels ciutadans ha de poder reconèixer la seva identitat en la Unió i, per tant, aquesta no pot ser sinó la reunió de la veu de tots.

En les darreres legislatures, el Parlament Europeu ha adquirit un pes creixent en la definició de les polítiques comunitàries

En les darreres legislatures, el Parlament Europeu ha adquirit un pes creixent en la definició i aprovació de les polítiques comunitàries: és un símbol inequívoc que els ciutadans decidim, cada dia més, de quina manera volem impulsar el projecte d'Europa, un projecte d'il·lusió que, per definició, se'ns adreça.

Ara, davant dels reptes del tombant de segle, cal renovar l'entusiasme i la participació per no deixar l'esdevenidor en mans de l'atzar i la improvisació: ens hem de familiaritzar amb l'euro, la nova moneda única, per afavorir les transac-

► D'esquerra a dreta: Anna Terron, Raimon Obiols i Joan Colom.

cions econòmiques i fer més fàcil la nostra vida quotidiana en un món global, hem d'eixamplar els nostres horitzons amb l'adhesió de nous països a la Unió i hem de fer que les institucions s'adaptin cada vegada millor a les noves fites polítiques i a l'exigència de transparència i participació democràtica.

Aquests són només tres grans eixos en què cal incidir de manera primordial en els passos de la construcció europea que caracteritzaran la propera legislatura. A més, una munió d'altres qüestions demanen resposta. Els socialistes, per mitjà del nostre Manifest per a les Eleccions al Parlament Europeu 1999, presentem als electors un gran nombre de propostes que incideixen en tots els àmbits de la vida ciutadana. Europa ja no és el context d'un nombre reduït de polítiques, sinó que hi conflueixen totes les àrees en què calen actuacions: donem prioritat a l'ocupació, amb mesures innovadores contra l'atur; volem estimular una for-

mació permanent que proporcioni als treballadors les qualificacions adequades per a cada professió; defensem una gestió pública basada en la subsidiarietat, la manera d'apropar al màxim el ciutadà a l'adopció de les decisions que l'afecten; afirmem que cal consolidar els drets dels ciutadans a partir d'una societat civil més forta; ens proposem afavorir la recerca i la innovació tecnològica; actuarem positivament per la igualtat home-dona, per la promoció dels interessos dels joves i per l'erradicació de qualsevol forma de marginació en la societat; treballarem per situar Europa al capdavant de la protecció mundial del medi ambient.

Per fer realitat tot això, la llista que proposa el PSC combina una perllongada experiència en l'activitat parlamentària europea d'alguns dels seus integrants amb l'aportació de nous bagatges personals que, sens dubte, s'han de traduir en una alenada d'aire fresc a la política de

l'inici del proper mil·lenni. Les solucions imaginatives i eficients han caracteritzat i caracteritzaran la tasca dels nostres candidats, una tasca desenvolupada en el si del Grup del Partit dels Socialistes Europeus.

Els principis de l'esquerra triomfen arreu d'Europa i mouen la gran majoria dels governs dels Estats de la Unió Europea

Aquest és, actualment, el més representat de la Cambra i així ha de continuar essent, perquè és la garantia que les inquietuds ciutadanes cristal·litzin en accions adoptades en el màxim nivell institucional. Els principis de l'esquerra triomfen arreu d'Europa i mouen la gran majoria dels governs dels estats de la Unió Europea. La composició del Parlament Europeu ha de continuar essent també un reflex de l'avenç imparabla de les idees de progrés. A les nostres mans està fer que això sigui possible.

Jornada sobre "el conflicto de Kosovo y la paz en los Balcanes"

► Narcís Serra presidí la conferència.

El PSC quiso sumarse al gran debate político-social que está generando el conflicto de Kosovo con una mesa redonda que tuvo lugar en la sala de actos de la sede central el lunes 26 de abril y en la que participaron Carmen Claudín -responsable del Área de Países del Este de la Fundación CIDOB-, Mónica Salomón -profesora de Relaciones Internacionales en la UAB-, David Vilalta -presidente de Mestres per Bòsnia-, Anna Terron -Secretaria de Política Europea e Internacional del PSC- y diputada del PE-, junto con Raimon Obiols y Narcís Serra. Moderados por Javier Sánchez, Delegado Nacional de Europa XXI, los diferentes ponentes coincidieron en señalar que la paz en los Balcanes es sin duda el reto más importante al que se enfrenta la política exterior de la Unión Europea.

El Consell Nacional aprova les llistes de les europees i municipals

► Josep Montilla, secretari d'organització del PSC.

El Consell Nacional aprovà en dues sessions les candidatures del PSC a les eleccions europees i municipals del proper 13 de juny. La comissió electoral va acordar el 6 d'abril elevar al Consell Nacional extraordinari del 8 d'abril els següents candidats per als comicis al Parlament Europeu: 1 Raimon Obiols, 2 Joan Colom, 3 Anna Terron, 4 Núria Bozzo, 5 Núria Segú, 6 Françoise Thésin, 7 Joan Terré, 8 Consol Prados i 9 Ramon Vilarasau. D'altra banda, el diumenge dos de maig un altre Consell Nacional va ratificar a varis caps de llista de municipis de menys de 20.000 habitants i la majoria de llistes, facultant el secretari d'organització i el secretari de política municipal per aprovar la resta de candidatures, un cop conegudes les propostes de les agrupacions i federacions respectives.

Pasqual Maragall continua sumant suports a favor del canvi

Pasqual Maragall continua sumant suports a favor del canvi que ara convé a Catalunya. Recentment, Maragall va presentar el moviment "Ciutadans pel canvi" en un acte que es va fer a *La Farga* de l'Hospitalet de Llobregat. Ara mateix ja hi ha més de 70 Plataformes de Suport que recullen firmes i treballen activament en la campanya pel canvi.

► Maragall a l'acte de presentació de Ciutadans pel Canvi.

Durant l'acte a La Farga, Maragall va recordar que el govern actual té els consellers molt "tocats" i va reiterar que després de vint anys el govern de Jordi Pujol s'ha esgotat i no té més propostes per oferir. L'acte de suport tenia lloc poc després de la visita de Pasqual Maragall a la Fira de Abril que es va instal·lar a Sant Adrià del Besòs. Maragall va ser rebut amb crits de "President!, President!" i va rebre els ànims de moltes persones que es trobaven en aquell moment passejant pel recinte. A més, Maragall es va trobar amb la sorpresa

Durant la seva visita a la Fira d'Abril Maragall va ser rebut amb crits de "President!, President!" i va rebre els ànims de moltes persones

d'unes sevillanas de las elecciones que sonaven pels altaveus i que es van convertir en un dels hits de la Fira (vegeu el requadre). No feia gaire, Maragall havia rebut una altra mostra important

de suport amb el compromís d'un grup d'artistes que han donat una obra. Aquests quadres es vendran ben aviat i els diners que s'obtinguin serviran per contribuir al finançament de la campanya. Entre els pintors de reconegut prestigi que participen d'aquesta col·laboració a la campanya hi ha Robert Llimés, Josep Guinovart, Frederic Amat, Arroyo, Arranz Bravo, Ramón Herreros, Santi Moix, Roser Oduber... Més endavant, un altre grup d'artistes tindrà enllestida una obra que servirà per fer-ne gravats i obtenir igualment fons per al finançament de la candida-

► Cada cop hi ha més gent amb Maragall.

Sevillanas de las elecciones

► Josep Maria Sala, habitual en todo tipo de actos que se celebran en Catalunya, no quiso perder la ocasión de bailar una sevillana con Manuela de Madre, alcaldesa de Santa Coloma, ante la atenta mirada de Pasqual Maragall.

Durante la Feria de Abril se puso en órbita una nueva forma de participación. Un grupo de amigos tuvo la idea de lanzar unas "Sevillanas de las elecciones". Lo hicieron y fue un hit en la Feria. El texto de las Sevillanas es muy claro: invita a participar. Algunos fragmentos:

Si todo quieres que cambie
Y que nada siga igual
el día de las elecciones
tu también has de votar
(...)

Son Pujol y Maragall
Ellos son los candidatos
Piensa bien a cual votar
(...)

Si la sartén por el mango
Que no ayudes a cogerla
En esta oportunidad
No vengas luego con quejas
Del peral que no cultives
No recogeras peras
(...)

Baila ahora por sevillanas
Que ríe, goza y disfruta,
Pero en otoño has de ir
Y echar tu voto en la urna
(...)

Somos más de seis millones
Hagamos que sea verdad
Cuando lleguen las elecciones
Tu también has de votar.

Además se popularizó una rumba que dice: "Viva la diversidad, que es nuestra mayor riqueza, naciera donde naciera, yo también soy catalán"

tura. El dia de Sant Jordi va ser una altra ocasió perquè els ciutadans poguessin expressar el seu suport al canvi. La Campanya Maragall va instal·lar unes parades a diverses ciutats de Catalunya (l'Hospitalet de Llobregat, Cardedeu, Sant Cugat del Vallès, Mollet, Lleida i Barcelona entre altres). A Barcelona hi havia dues parades, a la rambla Catalunya i a l'avinguda del Portal de l'Angel. El mateix Pasqual Maragall es va animar a oferir roses als ciutadans que passaven i durant tota la jornada es van repartir milers de punts de llibre i materials informatius.

El dia de Sant Jordi va ser una altra ocasió perquè els ciutadans poguessin expressar el seu suport al canvi que representa Maragall

La Campanya Maragall continua a molt bon ritme i les mostres de suport arriben des de tots els punts del país. Si vols participar en la campanya o si

voleu tenir més informació, telefonau al Local de Campanya (93 272 38 38 /

► Carmen Alborch i Maragall.

Nou local de campanya al bell mig de Barcelona

La Campanya Maragall ha obert el seu local al centre de Barcelona, al número 323 del carrer Consell de Cent. El passat 4 de maig es va fer la inauguració, en un acte on tothom coincidia a qualificar el local com un "espai de guanyadors". El local de campanya ocupa part del que havia estat l'antiga Sala Gaspar, on havien exposat pintors com Picasso, Tàpies i Miró. També s'hi havien fet les primeres activitats del grup de teatre Els Joglars.

Una part molt important del local és l'espai obert als ciutadans. Està obert cada dia laborable des de les 10.00 fins a les 14.00 hores i des de les 17.00 fins a les 20.00 hores i també els dissabtes. En aquest espai es dona informació sobre la campanya i es pot contribuir al seu finançament econòmic amb la compra dels diversos productes de suport que s'han posat a la venda (gorres, samarretes, davantals, imans, pins, estoretes de ratolí, llibres...). Al local hi treballen grups de Voluntaris pel Canvi, que entreguen el seu temps com a participació en la campanya.

Consell de Cent, 323 baixos 08007 Barcelona

Telèfons: 93 215 41 81 / 93 272 38 38

Fax: 93 495 54 43 / 93 272 38 42

Correu electrònic: maragall@canvi.com

El gobierno de CiU quiere desmantelar la cadena COM Radio por decreto

► Ramon Sopena, director de COM Radio.

La Consejería de Presidencia de la Generalitat de Catalunya ha elaborado un decreto, cuyo trámite ha paralizado de momento, que supondría, en la práctica, el desmantelamiento de la cadena de emisoras COM Radio. Esta emisora pertenece a un consorcio participado por la Diputación de Barcelona y numerosos municipios con gobiernos progresistas. El borrador prevé prohibir a las emisoras municipales emitir en cadena y obligarlas a programar un 80% de producción propia.

COM Radio, que tiene una audiencia consolidada de más de 300.000 oyentes, emite a través de una frecuencia de onda media, la única por la que podría seguir transmitiendo su programación si el decreto se hiciera efectivo, y por más de 90 radios locales consorciadas que nutren a la emisora del

90% de su audiencia y que en virtud del decreto habrían de dejar de emitir una programación común. "Curiosamente" el decreto permite crear cadenas de radios locales en las 21 comarcas que tienen menos de 50.000 habitantes, veinte de las cuales están gobernadas por CiU.

El director general de COM Radio, Enric Sopena, opina que el borrador de decreto "está orientado todo él a ilegalizar COM Radio", lo que supone un "ataque frontal a la libertad de expresión". Además, teniendo en cuenta que la emisora emite en catalán, constituye también "un ataque a la misma normalización lingüística del catalán", añadió Sopena. En la misma línea ha reaccionado la Federació de Municipis de Catalunya, que preside el alcalde socialista de Mataró, Manuel Mas.

Se celebra la II Jornada de concejales socialistas de Cultura

► Ferran Mascarell y P. Maragall.

Con el objeto de definir un nuevo marco de desarrollo de las políticas culturales locales para la Catalunya del 2000 se celebró esta segunda jornada de concejales socialistas de cultura el pasado lunes 3 de mayo en el Pati Llimona de Barcelona. Esta jornada, que se articuló en torno a tres mesas redondas, tuvo un precedente en febrero del pasado año, con un primer encuentro que sirvió, sobre todo, para intercambiar experiencias. La conferencia de clausura corrió a cargo de Pasqual Maragall, y versó sobre "La cultura, el territori i el canvi".

La Sectorial por la libertad sexual apuesta "Per unes ciutats més lliures"

El 17 de abril se celebró en la calle Nicaragua la segunda Conferencia Nacional per la Llibertat Sexual, impulsada por un grupo de compañeros y compañeras que trabajan por la no discriminación en función de la opción sexual. Se aprobó un documento sobre "Sida y municipalismo"

y una serie de propuestas marco para los diferentes programas electorales municipales sobre libertad sexual. Otras cuestiones acordadas fueron proponer la candidatura de Barcelona para acoger una futura edición de los Gay Games, luchar por la equiparación de derechos entre las parejas de hecho y los matri-

► Mesa de clausura de la conferencia.

monios, o la petición para que las bibliotecas de la red de la Diputación de Barcelona creen fondos bibliográficos y audiovisuales específicos sobre temática homosexual. El acto de clausura, que estuvo abierto al público en general, contó con la presencia de numerosos activistas por esta causa.

Se celebra la segunda Conferencia Nacional de Medio Ambiente

► Mesa de la conferència.

La segunda Conferencia Nacional de Medio Ambiente, que tuvo lugar en la Universitat Pompeu Fabra el sábado 20 de marzo, aprobó un documento que sintetiza en clave municipal la apuesta del PSC por la construcción de unas ciudades cada vez sostenibles ecológicamente.

Manuela de Madre debate con los jóvenes el futuro de Santa Coloma

► Manuela de Madre

Un restaurante de Santa Coloma de Gramanet acogió la noche del sábado 10 de abril, organizada por la agrupación local de la JSC, una cena-tertulia entre los jóvenes colomenses y Manuela de Madre, alcaldesa de la ciudad y cabeza de lista del PSC. En el acto se presentó el lema de campaña de las juventudes socialistas de la ciudad, y se entabló un pequeño debate sobre el presente y el futuro de Santa Coloma entre los asistentes y la alcaldesa.

Jornada de trabajo sobre la democracia paritaria

Después de debatir en febrero sobre la violencia ejercida contra las mujeres, la Secretaría de la Dona del PSC propuso la democracia paritaria como objeto de discusión en una jornada de trabajo que tuvo como escenario la sede central de la calle Nicaragua el sábado 24 de abril.

Carmen Alborch y la escritora Rosa Regàs abrieron el fuego con un balance sobre lo que los años de democracia han supuesto para las mujeres. Con el título genérico de "Políticas públicas y perspectiva de género" Marina Geli, Montse Duch, Rosa María Fernández y Montse Tura -moderadas por la Concejala de Juventud y Mujer del Ayuntamiento de Barcelona, Inma Moraleda- abordaron

► Rosa Regàs, Francesca Martín y Carmen Alborch.

cómo se enfoca la acción política sobre diferentes cuestiones de interés -familia, trabajo, urbanismo y educación- desde la óptica de la mujer. En la conferencia de clausura, en la que se habló de estrategias de futuro, intervinieron Elena Valenciano, presidenta de la fundación "Mujeres", y Francesca Martín, Secretaria de la Dona del PSC y senadora por Barcelona.

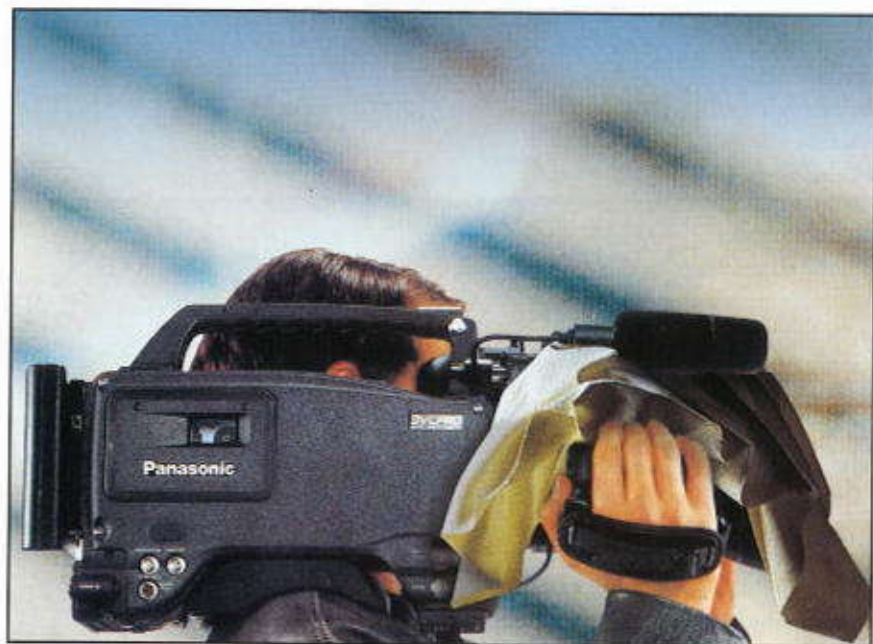
El PSC presenta un documento sobre política de comercio

► Carles Martí, Josep Montilla y Josep Coflent.

Los socialistas catalanes tenemos una política de comercio alternativa a la de CiU, tal como afirmó Josep Coflent, Secretario de Comercio del PSC, y queda bien reflejado en el documento aprobado en las "Jornades de comerç" celebradas los días 24 y 25 de abril en la sede central. A estas jornadas acudieron representantes de diferentes colectivos -Confederació Catalana de Comerç, Comerç Actiu, Consell de Gremis, etc...-, que recibieron con agrado las propuestas del PSC para el sector.

Hasta Duran i Lleida critica el sectarismo informativo en TV3

► TV3 censura a la oposició.

Como desgraciadamente viene siendo habitual cuando se acercan citas electorales, la marginación informativa a la que vienen siendo sometidos los líderes de la oposición por parte de la radiotelevisión pública catalana se intensifica hasta extremos incompatibles con una democracia. Lo que no es tan normal es que sea el máximo responsable de uno de los dos partidos que integran la coalición gobernante en Catalunya el que denuncie el sectarismo de TV3.

Las críticas de Josep Antoni Duran i Lleida, presidente del comité de gobierno de Unió Democràtica de Catalunya, a la poca presencia de dirigentes de su formación en la cadena pública catalana es la prueba palpable del férreo control que ejerce el aparato convergente sobre las informaciones que salen al aire desde los estudios de Sant Joan Despí. Es muestra también, como bien ha señalado el primer secretario del PSC Narcís Serra, de que las disensiones dentro de la actual mayoría lejos de aminorar se agudizan. El PSC, desde todos los ámbitos -consejo de administración de la CCRTV, comisión de control en el Parlament, etc...- no ha parado de

demostrar, con estudios independientes y datos objetivos, la falta de pluralismo en unos medios de comunicación pagados con el dinero de todos los catalanes.

Se acercan elecciones y los líderes políticos de la oposición son reiteradamente silenciados en los informativos

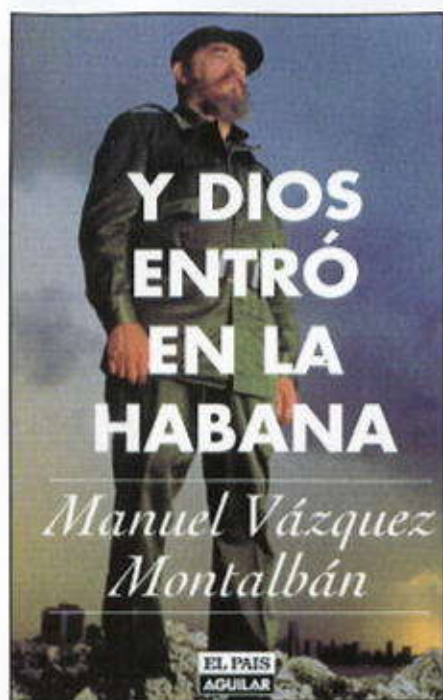
El grupo socialista en el Parlament presentó también recientemente una batería de iniciativas para evidenciar el sesgo pujolista de la política informativa de TV3. El diputado del PSC Josep Maria Carbonell puso como ejemplo en el pleno del Parlament que CiU acaparó el 54% del espacio que los informativos de TV3 dedicaron a los partidos políticos en el mes de abril. En el fondo de este "recrudescimiento" de la ofensiva propagandística está el pavor que la candidatura de Pasqual Maragall despierta en las huestes convergentes.

Pujol hace una concesión partidista de las licencias radiofónicas

Los gobernantes de la derecha en nuestro país tienen una vocación de poder omnímodo. Nada puede escapar a su afán de control y censura. Catalunya no es una excepción, y Jordi Pujol, a imagen y semejanza de su socio de gobierno en Madrid, ha querido dar una vuelta de tuerca más al tutelaje que de facto ejerce sobre un buen número de medios de comunicación del país a la hora de otorgar o renovar un buen lote de licencias de radiofonía. Probablemente, como desde el PSC creemos, se esté preparando el terreno para cuando dentro de unos meses pase a ser líder de la oposición y no tenga ya línea directa para orientar en la sombra los informativos de TV3. El Grup de Periodistes Progressistes Josep Maria Lladó ha hecho una serie de interesantes consideraciones en una nota de prensa sobre la cuestión. En primer lugar, dice, es necesario objetivar las concesiones de licencias radiofónicas y televisivas. El reparto ha de ser realizado atendiendo a criterios claros y objetivables, y ha de ser efectuado por una autoridad independiente del poder político: un Consejo Catalán del Audiovisual, autónomo del gobierno, con atribuciones reguladoras sobre el ámbito audiovisual. Mientras, parece ineludible, desde una perspectiva democrática, que los grupos políticos presentes en el Parlament exijan una solución transitoria de modo que sea revisada, sin dilación, la reciente concesión de licencias radiofónicas. Por lo que concierne a la retirada de tres licencias a la cadena COPE, el Grup de Periodistes Progressistes Josep Maria Lladó, que mantiene posiciones abiertamente discrepantes respecto a muchos de los contenidos de dicha cadena -entre los cuales, los referidos a Catalunya-, considera que el respeto a la libertad de expresión constituye la esencia misma de la democracia y debe ser defendido a ultranza. Han manifestado, por tanto, su solidaridad con los compañeros de la COPE que puedan verse afectados por la medida adoptada por la Generalitat.

LECTURA

Vázquez Montalbán, Manuel. "Y Dios entró en La Habana". Madrid, El País-Aguilar, 1998, 713 pàgines.

A pesar de no pasar por sus mejores momentos, el régimen político que desde hace tres décadas dirige Fidel Castro en Cuba sigue despertando singulares pasiones, ya sea a favor o en contra. Con la excusa de la visita del Papa de

Roma a la isla, el escritor y periodista Manuel Vázquez Montalbán hace en este libro un documentado y extenso retrato de la realidad socio-política de la Cuba actual. Excepto los grandes protagonistas, el propio Fidel y el Papa, el autor conversa con prácticamente todos aquellos que pueden aportar un valioso punto de vista acerca de la cuestión: dirigentes de la oposición dura y blanda, militares del régimen, disidentes internos, religiosos cubanos, la Curia vaticana o Felipe González y Carlos Solchaga, que asesoró a los planificadores del régimen sobre vías de apertura y supervivencia para la economía cubana. En las más de 700 páginas del libro caben prácticamente todos los aspectos de la realidad cubana actual, desde la lucha del ciudadano de a pie por sobrevivir día a día hasta el deterioro de la arquitectura revolucionaria, de la esclerosis ideológica de los defensores a ultranza de un soviétismo de capa caída al redescubrimiento del pensamiento de autores como Gramsci, sin olvidar los múltiples detalles y perfiles que jalonan la trayectoria de uno de los grandes mitos de este siglo, Fidel Castro, sin cuya biografía es imposible entender la pervivencia de un sistema político que algunos han querido enterrar demasiado pronto.

Escribano, Francesc. "Descalç sobre la terra vermella". Barcelona, Edicions 62, 1999, 207 pàgines.

El popular periodista televisiu Francesc Escribano -autor junt amb Joan Úbeda de programes tan meritoris com ara "Vides privades", "El cangur" o el més recent "Bellvitge Hospital- s'afegeix a la ja àmplia nòmina d'autors famosos vinguts del món de la televisió, amb la biografia d'un dels catalans més coneguts i reconeguts arreu del món, Pere Casaldàliga, bisbe de Sao Félix. Casaldàliga, que aviat farà trenta anys que viu a Brasil, pertany a l'orde dels clarretians, i va viure la seva infantesa i adolescència en un clima de catolicisme rural i conservador. Al seu Balsareny natal -a la comarca del Bages- va passar

EXPOSICIÓ

Exposició de Pere Munné. Del 26 de mayo al 20 de junio en el Centre Jujol-Can Negre de Sant Joan Despí.

La pintura de Munné se distingue por el impacto que causa la gran riqueza del color, bajo el cual hay subyacente la rotundidad de un buen dibujo. Su obra está presente en numerosas fundaciones e instituciones públicas y privadas nacionales y extranjeras.

moments difícils durant la Guerra Civil a causa de la religiositat de la seva família. Familiars seus, entre ells un oncle sacerdot, van ser assassinats. Ja adult, tot i haver estat durant un temps de rector en un barri obrer, va experimentar un canvi radical d'actitud vital arran del descobriment de la misèria i submissió en què vivien les comunitats de l'Amazònia en plena dictadura militar a Brasil.

Va fer llavors una aposta pels pobres i contra els poderosos terratinents, jugant-se la vida en nombroses ocasions. Poeta, polític en el més noble sentit de la paraula, teòric de la teologia de l'alliberament, continua sent avui, tal com es reflecteix amb senzillesa al llibre d'Escribano, un exemple de compromís amb els altres.

Núria Carrera: "Ser independent no significa indiferència"

Des de fa uns dies, la Núria Carrera Comes -51 anys, tres fills- és punt de mira d'una ciutat exigent, observadora, que tria els seus representants pels seus gestos i les seves actituds. Coordinadora general de Creu Roja Catalunya des de 1988, la Núria Carrera ha estat sempre al costat de col·lectius humans amb dificultats. A començament dels 70 va treballar per buidar els orfelinats. Més endavant, va ser impulsora d'un programa per humanitzar els centres de salut mental. Després vingué Ciutat Badia, l'Hospitalet i fins fa unes setmanes la Creu Roja. Sempre al costat de les persones, impulsant projectes de canvi en entorns de dificultat.

Per què pensa vostè que la va cridar Joan Clos?

El que espera de mi és que sigui capaç de posar-me al servei de la gent, ell vol un projecte pensant en les persones. És interessant perquè és molt novedós. La gent és molt important per als canvis que aquesta ciutat ha de fer. El meu tarannà professional fa que hagi viscut situacions de dificultat de les persones i crec que buscava això. Si estic en el número dos de la llista és perquè volem fer un projecte pensant en la gent. Tinc molta il·lusió. No vinc del món de la política, i crec que també és bo en les accions municipals que hi hagi persones que vulguin treballar per la gent i que estiguin còmodes amb un projecte progressista. És un repte enorme.

Una mostra, a banda, d'obertura a la societat...

Em sento molt còmoda, la veritat. El que ha volgut fer Clos és promoure gent que vulgui impulsar un projecte d'acció, és a dir, que vulgui fer una política aplicada fent feina per als altres. En aquest sentit ha buscat bons perfils, més enllà de si tenen carnet o no. Ha buscat fer un equip de govern, amb afinitats ideològiques òbviament i d'altre tipus per poder fer equip. Jo em sento molt còmoda en aquest projecte.

Quina va ser la reacció del seu entorn?

Va ser molt entranyable. Jo no havia pensat mai dedicar-me a la política, tot i que en realitat, n'he fet sempre perquè la gent

que vincula ideologia a la feina que fa, està fent política. Però no havia pensat mai fer política des d'un ajuntament, des d'un càrrec públic. M'ha gratificat molt. Si no hagués tingut clar el que em proposava Clos no hauria acceptat, però m'entusiasma el seu projecte perquè a finals del segle XX la gent és molt important.

On es sentiria més còmoda en el caripàs municipal?

Bé, primer hem de guanyar, després veure quina majoria tenim. El meu perfil professional i personal em porta cap a a la banda del servei a les persones. Estic al voltant d'aquests temes.

Fins ara s'arribava a la gent a través de l'urbanisme, de la cultura, de l'esport...

Com es farà ara?

Aquesta vegada, hauríem d'arribar directament, amb més proximitat. Hi ha molta il·lusió d'entrar en el món de la intimitat, de la família. La dreta ha fet un discurs coherent quant a la família. Ara toca que els moviments progressistes es plantegin què poden fer per ajudar a la família. Hauríem de pensar no només en l'ús públic que fan les persones de la seva ciutat sinó en allò que les persones d'aquesta ciutat necessiten. L'Eulàlia Vintró ha fet un projecte sòlid i progressista amb el que jo m'he sentit còmoda. Ara s'ha de fer un pas més aproximant-nos cada vegada més a la gent, esbrinant què volen els avis, les famílies, les dones... i s'ha de saber donar una bateria de respostes als diferents col·lectius de persones. No tant a l'ús que aquestes fan de la ciutat.

La gent respondrà?

I tant que sí. Estem a les portes d'un gran canvi que vindrà marcat per l'immigració i Barcelona té el repte de construir un nou projecte de tots plegats. L'hem de saber explicar perquè el de Clos és un gran projecte.

I com relaciona aquest projecte amb l'entorn metropolità de Barcelona i amb Catalunya?

Aquí no passarà com a Madrid o altres grans ciutats que el que han fet és xuclar de les perifèries. El que mirarem de fer és buscar les inèrcies buscant independències. Quant a immigració, per exemple, hauríem de ser capaços de compartir aquest projecte. No només amb el transport. En temes socials passa el mateix. Hem de fer projectes junts. Ens queda també el repte d'animar a l'empresa privada, a l'empresari, per vincular-se en aquests reptes.

Què ha trobat aquests anys a la Creu Roja?

He sabut trobar bondat i eficàcia. I un projecte de canvi que ha transformat completament l'entitat.

Jordi Nicolàs